ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΣΕ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με τον Ν. 4336/2015 θεσπίστηκαν νέα όρια ηλικίας για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης μελών οικογενείας με αναπηρία (συζύγων, γονέων, αδερφών), αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Από 19/8/2015 και μετά ως όριο ηλικίας για την παραπάνω κατηγορία ασφαλισμένων θεσπίστηκε το 55ο έτος , το οποίο αυξάνεται σταδιακά μέχρι το 62ο έτος το οποίο θα ισχύει από 1/1/2022.
Με τις διατάξεις της περ. β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 56 του ΠΔ 169/2007 (Α΄210) όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, οι από 1/1/1983 μέχρι 31/12/1992 πολιτικοί υπάλληλοι του δημοσίου που έχουν ανίκανο για κάθε βιοποριστικό επάγγελμα παιδί με ποσοστό 67% και άνω , δικαιούνται σύνταξη με τη συμπλήρωση 25 ετών συντάξιμης υπηρεσίας και το 50ο έτος της ηλικίας τους Οι ίδιες προϋποθέσεις ισχύουν και για τους από 1/1/1993 ασφαλισμένους του δημοσίου σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. α΄της παραγρ.1 του αρθρ. 3 του ν.2084/1992 (Α΄165) όπως ισχύει, μετά την αντικατάστασή της με την παρ.7 του αρθρ.6 του ν3865/2010 (Α΄120) .
Με τον ν. 4387/2016 έχει δημιουργηθεί ο Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (ΕΦΚΑ), ο οποίος πρέπει να έχει ενιαίους κανόνες συντάξεων και παροχών, ούτως ώστε να πάψουν υπάρχουν και να αποκατασταθούν οι αδικίες του Ν. 4336/2015 για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα που αναλαμβάνουν τη φροντίδα ατόμων με βαριές αναπηρίες όπως είναι γονείς, κηδεμόνες, αδέλφια, σε ποσοστό 67% και άνω, άγαμων και δεν ασκούν κανένα επάγγελμα, όπως και οι σύζυγοι αναπήρων με ποσοστό αναπηρίας 80%. Οι άνθρωποι αυτοί τα τελευταία χρόνια βρίσκονται αντιμέτωποι με άδικες ανατροπές ως προς τις προϋποθέσεις θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος, χωρίς κανένα αντιστάθμισμα από κοινωνικές δομές και υπηρεσίες υποστήριξης. Με αποτέλεσμα, οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα να χάνουν με τις νέες ρυθμίσεις το δικαίωμα να συνταξιοδοτούνται χωρίς όριο ηλικίας και με 7.500 ένσημα. Σε αντίθεση με τους δημοσίους υπαλλήλους της ίδιας κατηγορίας που – πολύ σωστά - δικαιούνται σύνταξη με τη συμπλήρωση 25 ετών συντάξιμης υπηρεσίας και το 50ό έτος της ηλικίας τους. Όμως, σε μια ευνομούμενη Πολιτεία, δεν νοούνται πολίτες Α και Β κατηγορίας. Συνεπώς, το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημά μας θα πρέπει να έχει ενιαίους κανόνες και να αντιμετωπίζει αυτές τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες με ιδιαίτερη ευαισθησία ή, τουλάχιστον, με απόλυτη ισονομία. Το χρωστάμε σ΄ αυτούς τους γονείς, κηδεμόνες, αδέλφια και συζύγους ατόμων με βαριά αναπηρία, διότι με το πέρασμα των χρόνων και της ηλικίας, έχουν όλο και μεγαλύτερη ανάγκη προστασίας.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Στην περίπτωση 2 της υποπαραγράφου Ε3 της παραγράφου Ε του άρθρου 2 του ν. 4336/2015, προστίθεται στοιχείο «γ.» ως εξής**:**

γ. «Στις περιπτώσεις που από την ισχύουσα μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού νομοθεσία προβλέπεται αύξηση του ορίου ηλικίας για θεμελίωση δικαιώματος πλήρους σύνταξης λόγω γήρατος μελών οικογενείας με αναπηρία (συζύγων, γονέων, αδερφών), ορίζεται το 50ο έτος της ηλικίας ως ελάχιστο όριο για τη λήψη του δικαιώματος αυτού.»